

20160904030805

崇德

仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TÊ CÔ NG HOẠT PHẬT TỪ HUẤN

西元二〇一六年歲次丙申八月初四日、十一日

Ngày mùng 4 & 11 Tháng 8 Tuất thứ Bính Thân, Năm 2016

發一崇德 台北道場 中壢區 蓄德壇

Súc Đức Đàn, khu Trung Lịch, Đạo Trường Đài Bắc,

Phát Nhất Sùng Đức

社會界越語兩天率性進修班

Lớp Suất Tính Tiến Tu Hai Ngày Việt Ngữ Giới Xã Hội

中華民國一〇五年歲次丙申八月初四日 蓄德佛堂

恭求仙佛慈悲指示訓

Mùng 4 tháng 8 Tuế thứ Bính Thân, năm 2016, Phật
Đường Súc Đức

Cung cầu Tiên Phật từ bi chỉ thị huấn

慈無量大無畏 拔眾出苦故家歸

(Tì vô lượng đại vô úy

Bạt chúng xuất khổ cố gia quy)

TỪ lớn vô lượng không sợ

Cứu chúng sinh thoát ly bể khổ trở về cố hương

悲無盡大無懼 不信眾生喚不回

(Bi vô tận đại vô cù

Bất tín chúng sinh hoán bất hồi)

BI lớn vô tận chẳng lo

Không tin không gọi được chúng sinh trở về

喜無窮大無倦 隨順因緣德善培

(Hỷ vô cùng đại vô quyện

Tùy thuận nhân duyên đức thiện bồi)

HỖ lớn vô cùng không mệt mỏi

Tùy thuận nhân duyên nuôi dưỡng đức thiện

捨無限大無求 三輪體空為無為

(Xả vô hạn đại vô cầu

Tam luân thể không vi vô vi)

XẢ lớn vô hạn không cầu

Bồ thí xong không nhớ trong lòng, làm việc vô vi

吾乃 Ta là

濟公活佛

奉

Tế Công Hoạt Phật

Phụng

申命 降佛幃入門早參

Mẫu mệnh giáng Phật vi vào cửa tham giá từ sớm

慈申座

Từ Mẫu Tọa

問聲眾徒可安綏

Hỏi chúng đồ nhi có khỏe không

平和心氣勿妄動

Bình hòa tâm khí không chuyển động

再待為師訓批垂

Đợi Thầy đây sẽ viết huấn

哈哈 Ha ha

真道真理傳塵鄉 引渡人間諸善良

(Chân Đạo chân lý truyền trần hương

Dẫn độ nhân gian chư thiện lương)

Chân Đạo chân lý truyền xuống trần gian

Dẫn độ các thiện nam tín nữ trong nhân gian

有緣得登法船上 有幸修行朝康莊
(*Hữu duyên đắc đăng pháp thuyền thượng*
Hữu hạnh tu hành triều kang trang)
Người có duyên được lên pháp thuyền
Có cơ hội tu hành hướng đến kang trang

明師一指本來見 不再紅塵受縛綁
(*Minh sư nhất chỉ bản lai kiến*
Bất tái hồng trần thụ phược bảng)
Minh sư nhất chỉ thấy được bản lai
Không bị trói buộc tại chốn hồng trần

明白凡是有景物 皆如浮雲夢一場
(*Minh bạch phàm thị hữu cảnh vật*
Giai như phù vân mộng nhất trường)
Hiểu được những gì phàm là vật chất
Đều chỉ như phù du như giấc mộng

了悟世間本來苦 不再執著心渺茫
(*Liễu ngộ thế gian bản lai khổ*
Bất tái chấp trước tâm miêu mang)
Ngộ ra thế giới này vốn dĩ là khổ
Không còn chấp trước tâm mơ hồ

明體大道之尊貴 借道修行做賢良
(Minh thể đại Đạo chi tôn quý
Tá Đạo tu hành tố hiền lương)
Hiếu được sự tôn quý của đại Đạo
Mượn Đạo tu hành làm người hiền lương

賢徒皆是福份有 今朝方能道明詳
(Hiền đồ giai thị phúc phận hữu
Kim triều phương năng Đạo minh tường)
Các hiền đồ đều có phúc phận
Nay mới được cơ hội hiểu rõ về Đạo

聞道不捨孜孜進 效聖法賢行康莊
(Văn Đạo bất xả tư tư tiến
Hiệu thánh pháp hiền hành khang trang)
Nghe Đạo cố gắng tinh tiến
Học theo thánh hiền hành khang trang

知命立命改命運 人生從此非凡響
(Tri mệnh lập mệnh cải mệnh vận
Nhân sinh tòng thử phi phàm hưởng)
Tri mệnh lập mệnh thay đổi vận mệnh

Cuộc đời từ nay trở nên phi phàm

飄洋過海台灣至 多少辛酸皆歷嚐

(Phiêu dương quá hải Đài Loan chí

Đa thiếu tân toan giai lịch thưởng)

Các con vượt sông vượt biển đến Đài Loan

Nếm trải biết bao điều khó nhọc

人生之苦有感受 感慨萬千繞心房

(Nhân sinh chi khổ hữu cảm thụ

Cảm khái vạn thiên nhiên tâm phòng)

Cái khổ của nhân sinh Thầy cảm nhận được

Xót xa muôn phần thắt trong tim

為師良言勸徒兒 無有怨懟於上蒼

(Vi sư lương ngôn khuyên đồ nhi

Vô hữu oán đối ư Thượng thương)

Thầy khổ khẩu bà tâm khuyên bảo các con

Không nên oán trách với Thượng Thiên

不管此生何命運 安於當下樂洋洋

(Bất quản thử sinh hà mệnh vận

An ư đương hạ lạc dương dương)

Bất kể đời này số phận thế nào
Hãy vui với hiện tại sống an phận

今時逢得大道也 速修速辦立命方
(Kim thời phùng đắc Đại Đạo dã
Tốc tu tốc biện lập mệnh phương)
Nay các con đã gặp được đại Đạo
Phải nhanh chóng tu bản để lập mệnh

晨參暮禮佛仙敬 無形之中添智光
(Thần tham mộ lễ Phật Tiên kính
Vô hình chi trung thêm trí quang)
Sớm tối lễ Phật kính thần tiên
Vô hình trung có thể khai sáng trí tuệ

虛己之心研真理 步步踏實而前闢
(Hư kỷ chi tâm nghiên chân lý
Bộ bộ đạp thực nhi tiền sấm)
Tâm khiêm tốn nghiên cứu chân lý
Từng bước thiết thực tiến về trước

由淺入深近而遠 修身養性德慧廣
(Do thiển nhập thâm cận nhi viễn
Tu thân dưỡng tính đức tuệ quảng)

Tu thân dưỡng tánh đức tuệ quảng)
Từ cạn đến sâu từ gần đến xa
Tu thân dưỡng tánh mở rộng đức tuệ

大好佳光匆匆過 珍惜當下朝明光
(Đại hảo giai quang thông thông quá
Trân tích đương hạ triều minh quang)
Thời gian trôi qua rất nhanh chóng
Các con phải trân trọng hiện tại để hướng đến
quang minh

有心修辦加鞭進 終能成就品蓮享
(Hữu tâm tu bần gia tiên tiến
Chung năng thành tựu phẩm liên hưởng)
Có tâm tu bần cố gắng tiến bộ nhiều thêm
Cuối cùng sẽ thành tựu hưởng liên đài

畫水無魚空做浪 繡花雖美不聞香
(Họa thủy vô ngư không tổ lang
Tú hoa tuy mỹ bất văn hương)
Vẽ nước không cá cũng như không
Hoa thêu tuy đẹp lại không thơm

即知即行力前進 成就自身傳芬芳
(*Tức tri tức hành lực tiên tiến*
Thành tựu tự thân truyền phân phương)
Hiểu ngay làm ngay để tiến nhanh về phía
trước
Thành tựu bản thân tỏa hương thơm khắp chốn

三六四八人有份 志向遠大朝仙鄉
(*Tam lục tứ bát nhân hữu phần*
Chí hướng viễn đại triều tiên hương)
Ba nghìn sáu trăm thánh, bốn vạn tám nghìn
hiền ai cũng có phần
Phải có chí hướng to lớn hướng về tiên hương

真實不虛學修辦 代天宣化引原皇
(*Chân thực bất hư học tu bàn*
Đại thiên tuyên hóa dẫn nguyên hoàng)
Học tu bàn một cách chân thật không giả dối
Thay trời tuyên hóa dẫn độ phật tử hữu duyên

願徒皆能道味體 出班之後駕慈航
(*Nguyện đồ giai năng Đạo vị thể*
Xuất ban chi hậu giá từ hàng)
Thầy mong các con hiểu được mùi vị của Đạo
Sau khi học xong lèo lái pháp thuyền

渡盡好友彼岸上 同修大道樂無疆
(Độ tận hảo hữu bỉ ngạn thương
Đồng tu đại Đạo lạc vô cương)
Độ hết bạn bè lên khỏi bể khổ
Cùng tu đại Đạo vui khôn xiết

知足之者必常樂 外在亮麗皆虛妄
(Tri túc chi giả tất thường lạc
Ngoại tại lạng lệ giai hư vọng)
Người biết thỏa mãn luôn có niềm vui
Những hào nhoáng bên ngoài chỉ là hư vô

命裡有時終須有 命裡無時將手放
(Mệnh lý hữu thời chung tu hữu
Mệnh lý vô thời tương thủ phóng)
Số mệnh có được ắt sẽ có
Số mệnh không có phải buông tay

單純簡單處世上 必然身心得安康
(Đơn thuần giản đơn xử thế thương
Tất nhiên thân tâm đắc an khang)
Sống trên thế gian đơn thuần đơn giản
Tất nhiên thân tâm sẽ an lành

合規中矩禮不悖 頂天立地立凡鄉
(Hợp quy hợp cỡ lễ bất bội
Đỉnh thiên lập địa lập phàm hương)
Sống hợp quy cỡ không làm trái lễ nghĩa
Đội trời đạp đất lập phàm hương
知否 Hiếu không

師轉乚筆告徒童 淺言一段心中銘
(Sư chuyển kê bút cáo đồ đồng
Thiển ngôn nhất đoạn tâm trung minh)
Thầy chuyển kê bút để nói với các đồ nhi
Nói một cách dễ hiểu để các con khắc ghi trong
tâm

學修講辦功夫下 無為而為名不爭
(Học tu giảng bàn công phu hạ
Vô vi nhi vi danh bất tranh)
Việc học tu giảng bàn phải cố gắng bỏ công sức
Làm việc vô vi không tranh danh lợi

一片慈心眾生為 一片悲愿存心靈
(Nhất phiến từ tâm chúng sinh vi
Nhất phiến bi nguyện tồn tâm linh)

Một tâm từ tâm dành cho chúng sinh
Một lòng bi nguyện giữ trong tâm hồn

一點真心不退轉 一念至誠不變更
(Nhất điểm chân tâm bất thoái chuyển
Nhất niệm chí thành bất biến cánh)

Một chút chân tâm cũng không thoái chuyển
Một ít lòng thành cũng không thay đổi

心心念念皆為道 共助師肩聖道弘
(Tâm tâm niệm niệm giai vì Đạo
Cộng trợ sư kiên Thánh Đạo hoằng)
Tất cả mọi tâm niệm đều vì Đạo
Cùng giúp Thầy gánh vác hồng triễn Thánh
Đạo

種種困境能突破 超越自我精益精
(Chủng chủng khốn cảnh năng đột phá
Siêu việt tự ngã tinh ích tinh)
Mọi khó khăn đều có thể vượt qua
Vượt qua bản thân ngày càng tinh tiến

風帆出峽水遼闊 否極必見泰運生
(Phong phàm xuất hiệp thủy liêu khoát

Phủ cực tất kiến thái vận sinh)

Thuyền buồm ra khỏi khe núi nước menh mông
Điều xấu đến cùng sẽ thấy điều tốt xuất hiện

勇敢無懼不退卻 終久必能道運榮

(Dũng cảm vô cực bất thoái khước

Chung cứu tất năng đạo vận vinh)

Dũng cảm không sợ không thoái lui

Cuối cùng cũng sẽ có Đạo vận tốt

內聖外王律己嚴 內省功夫當行深

(Nội thánh ngoại vương luật kỷ nghiêm

Nội tỉnh công phu đương hành thâm)

Nội thánh ngoại vương nghiêm khắc với bản thân

內德敦厚立模範 無形之中化群生

(Nội đức đôn hậu lập mô phạm

Vô hình chi trung hóa quần sinh)

Nội đức đôn hậu tạo lập gương mẫu

Vô hình trung có thể cảm hóa chúng sinh

師盼徒兒能知曉 深耕易耨善修行

(Sư phán đồ nhi năng tri hiểu

Thâm canh dịch nậu thiện tu hành)

Thầy mong các con có thể hiểu

Tận tâm cày bừa tu hành thật tốt

外能渡人揚大道 內在充實得敬稱

(Ngoại năng độ nhân dương đại Đạo

Nội tại sung thực đắc kính xưng)

Bên ngoài có thể độ người hồng dương đại Đạo

Bên trong hoàn thiện bản thân được kính trọng

內外如一達圓滿 方稱白陽好賢英

(Nội ngoại như nhất đạt viên mãn

Phương xưng Bạch Dương hảo hiền anh)

Trong ngoài như một đạt viên mãn

Mới xứng đáng là bậc hiền anh thời Bạch
dương

上天助力在左右 有愿有心志飛騰

(Thượng thiên trợ lực tại tả hữu

Hữu nguyện hữu tâm chí phi đằng)

Thượng Thiên phù hộ ở xung quanh

Có nguyện có tâm chí hướng sẽ cao vọt

莫忘初衷勤切辦 先難後易收獲豐

(Mạc vong sơ trung cần thiết bạn

Tiên nan hậu dịch thu hoạch phong)

Các con đừng quên trước sau như một gắng bàn
Đạo

Khó trước dễ sau thu hoạch nhiều

自我期許再努力 行化四海駕慈艇

(Tự ngã kỳ hứa tái nỗ lực

Hành hóa tứ hải giá từ đỉnh)

Tự mình hứa mong sẽ tiếp tục cố gắng

Hành hóa bốn phương lái pháp thuyền

恆順眾生不執著 隨宜說法啟瞶聾

(Hằng thuận chúng sinh bất chấp trước

Tùy nghi thuyết pháp khởi quý lung)

Luôn thuận theo chúng sinh không chấp trước

Tùy nghi thuyết pháp thức tỉnh người ngu mê

活潑玲瓏理運用 處處終可皆達通

(Hoạt bát linh lung lý vận dụng

Xử xử chung khả giai đạt thông)

Vận dụng đạo lý một cách linh hoạt hấp dẫn

Đâu đâu cũng có thể gặp thuận lợi thông suốt

知否 hiểu không

師言此處不為告 徒兒自將珍重行

(Sư ngôn thử xử bất vi cáo

Đồ nhi tự tương trân trọng hành)

Thầy nói đến đây tạm thời chào các con

Mong các con hãy tự mình bảo trọng

氣候變化早晚涼 莫忘加衣溫暖增

(Khí hậu biến hóa早晚涼 莫忘加衣溫暖增

Mạc vong gia y ôn noãn tăng)

Khí hậu thay đổi sớm tối lạnh

Các con đừng quên mặc thêm áo ấm

珍惜自己色身也 更行更遠大道弘

(Trân tích tự kỷ sắc thân dã

Cánh hành cánh viễn đại Đạo hoằng)

Trân trọng cơ thể hữu hình của mình

Càng đi càng vươn xa hồng phát đại Đạo

知否 hiểu không

隱於佛堂伴徒眾 好好聆聽兩天程

(Ẩn ư Phật Đường bạn đồ chúng

Hảo hảo linh thánh lương thiên trình)

Thầy ẩn tại Phật đường ở cùng các đồ nhi

Chăm chú nghe giảng hai ngày Pháp hội 哈哈止 Ha ha dừng

濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而

去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞻堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞻堂長老已知老師的情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞻堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻筋斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了

解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，已立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不虛度此生。

CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG HOẠT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào mùng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta.

Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử

bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, cho nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si đàn độn cả, còn ta thì hãy còn âu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị phật bồ tát bất hiếu, huống hồ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo đề đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đền chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm rồi?” Thanh Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ẩn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viên Hạch trưởng lão xuất gia học ngồi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ: “Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, để ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cầm điếu mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ giã phương trưởng chuẩn bị trở về

nhà. Viễn Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viễn Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn: “Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.” Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thông tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn.

Để che giấu thân phận, hoà nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phân nào mang dáng vẻ của một gã điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lãnh Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khi, có lúc thầy lại đi ngao du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ bi độ thế cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khô và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng Phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm

thầy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thẩm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công. Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu. Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thẩm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyến hoá nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trong nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giáng thế xuống nhân gian, đeo lá pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tùy duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiên hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mối nhân duyên thù thắng này, tích cực gia

nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCDS

法會側記：

天涼好個秋，也是農人收獲的季節，卻見秋老虎發威，依然是艷陽高照，讓人以為夏天仍未離去。白陽天使腳步未停歇，到處成全來自異鄉的佛子，來到莊嚴神聖的蓄德佛堂，接受佛光普照及法雨的滋潤，洗滌累世以來沾染塵垢的心靈。

為了充實修道旅程的資糧，終究真我說服了疲憊身軀的假我，來參加率性進修班的課程，透過翻譯的轉達，讓上天的福音，傳入有緣佛子的心中。在眾多佛子專注聆聽班規之後，濟公活佛藉著木筆沙盤，來勉勵法喜充滿的白陽修士；在鎮壇詩中，要大家學習菩薩的四無量心：慈無量大無畏、悲無盡大無懼、喜無窮大無倦、捨無限大無求，流露出老師對徒兒的殷殷教導與期盼。又慈示大家發揮菩薩的四無量心，救渡世間善良的有緣佛子，拜明師、求真道，明白道之尊貴，效聖法賢。飄洋過海來自他鄉異地的佛子，歷盡辛酸，當體會人生是苦海，莫怨天尤人，應速修速辦。虛心研究、步步踏實、即知即行，出班後渡盡好友登彼岸，知足常樂，命裡有時終須有，命裡無時須放手。接著老師要我們銘記心田：一片真心眾生為，一片悲愿存心靈；一點真心不退轉，一念真誠不變更。念念眾生助師肩，勇者無懼不退卻，內聖外王立模範，外能渡人內渡己，內外如一達滿圓。

最後老師又叮嚀；上天助力在左右，有愿、有心又有力，自我期許再努力，恆順眾生不執著，隨緣渡化啟迷茫，渡盡眾生返故鄉。

Pháp hội tắc ký:

Trời thu vốn mát mẽ, cũng là lúc nông dân vào mùa gặt hái, nhưng đường như ngày hè vẫn chưa chịu rời xa, mặt trời vẫn chói chang trên đầu. Bước chân của các thiên sứ Bạch Dương vẫn không ngừng nghỉ, đi khắp nơi thành toàn các Phật tử đến từ tha hương, trở về Phật Đường Súc Đức trang nghiêm thần thánh, tiếp nhận Phật quang phổ chiếu và pháp vũ thấm nhuần, gột rửa đi những bụi bặm đã tiêm nhiễm tâm linh từ bấy lâu.

Nhằm bổ sung thêm trang bị vào hành trình tu Đạo, cuối cùng thì người thật cũng thuyết phục được cơ thể mệt mỏi của người giả cất bước đến tham gia Lớp suất tính tiến tu, thông qua sự truyền đạt của phiên dịch, để phúc âm của Thượng Thiên truyền vào trong tâm của các Phật tử hữu duyên. Sau khi các Phật tử chú tâm lắng nghe Ban quy, Thầy Tế Công Hoạt Phật đã mượn bút gỗ sa bàn, để động viên các tu sĩ Bạch Dương lòng đầy pháp hỉ. Trong đoạn thơ chân đàn, thầy ngụ ý các học trò phải học tập tứ vô lượng tâm của Bồ Tát: ***Từ vô lượng đại vô úy, Bi vô lượng đại vô cụ, Hỷ vô cùng đại vô quyên, Xả vô hạn đại vô cầu***, đã thể hiện sự giáo huấn ân cần và kỳ vọng của Thầy đối với học trò. Thầy lại từ bi chỉ thị mọi người phát huy tứ vô lượng tâm của Bồ Tát cứu độ các Phật tử hữu duyên lương thiện trên thế gian, bá minh sư, cầu chân Đạo, hiểu được sự tôn quý của Đạo, học theo thánh hiền. ***Các Phật tử vượt sông vượt biển đến từ tha hương, trải qua biết bao vất vả, cũng cần hiểu được nhân sinh là khổ hải, không oán trời trách người, mà phải nhanh chóng tu Đạo bàn Đạo. Lòng khiêm tốn nghiên cứu Đạo lý, đi những bước đi thiết thực, học đi đôi với hành, sau khi học xong phải độ hết bạn bè thoát ly bể khổ, biết thỏa mãn sẽ có niềm vui, trong số mệnh có được ắt sẽ có, số mệnh không có thì nên buông tay.*** Ngoài ra, Thầy mong các học trò khắc ghi: ***Một tâm từ tâm dành cho chúng sinh, Một lòng bi nguyện giữ trong tâm hồn; Một chút chân tâm cũng không thoái chuyển, Một ít lòng thành cũng không thay đổi. Nghĩ về chúng sinh giúp Thầy gánh vác, Dũng cảm không sợ không thoái lui, Nội thánh ngoại vương làm gương mẫu, Ngoài có thể độ người trong độ bản thân, Trong ngoài như một đạt viên mãn.***

Cuối cùng thầy còn căn dặn: ***Thượng Thiên phù hộ ở xung quanh, Có nguyện có tâm lại có sức, Tự mình kỳ vọng sẽ nỗ lực, Luôn thuận theo chúng sinh không chấp trước, Tùy duyên độ hóa người còn ngu mê, Độ tận chúng sinh về cố hương.***

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

ĐẠO CHI TÔ N CHỈ

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc trung sự
Đôn phẩm sùng lễ Hiếu phụ mẫu Trọng sư tôn
Tín bằng hữu Hoà hương lân Cải ác hướng thiện
Giảng minh ngũ luân bát đức Xiển phát ngũ giáo
thánh nhân chi áo chỉ Khắc tuân tứ duy cương
thường chi cổ lễ Tẩy tâm địch lộc Tá giả tu thân
Khôi phục bản tánh chi tự nhiên Khởi phát lương
tri lương năng chi chí thiện Kỷ lập lập nhân Kỷ
đạt đạt nhân Văn thế giới vi thanh bình Hoá nhân
tâm vi lương thiện Ký thế giới vi đại đồng

IKTCDs

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

ĐẠO CHI TÔ N CHỈ

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc trung sự
Đôn phẩm sùng lễ Hiếu phụ mẫu Trọng sư tôn
Tín bằng hữu Hoà hương lân Cải ác hướng
thiện Giảng minh ngũ luân bát đức Xiển phát
ngũ giáo thánh nhân chi áo chỉ Khắc tuân tứ duy
cương thường chi cổ lễ Tẩy tâm địch lọc Tá
giả tu chân Khôi phục bản tánh chi tự nhiên
Khởi phát lương tri lương năng chi chí thiện Kỷ
lập lập nhân Kỷ đạt đạt nhân Văn thế giới vi
thanh bình Hoá nhân tâm vi lương thiện Ký
thế giới vi đại đồng

IKTCDS